

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 maja 1960 r.

w sprawie dodatkowych zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe.

Na podstawie § 9 ust. 1 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99), w związku z trudnościami powstałymi przy wprowadzaniu nowych zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wskutek braku kompletnych projektów i kosztorysów stanowiących podstawę stosowania tych zasad oraz trudności w przystosowaniu istniejących kosztorysów do nowych zasad rozliczeń zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o zarządzeniu bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 34).

§ 2. 1. Zezwolenia, o których mowa w § 3 ust. 6 pkt 1 zarządzenia, na prowadzenie robót na podstawie sukcesywnie dostarczanej dokumentacji i na ustalenie wynagrodzeń za te roboty na podstawie kosztorysów umownych są udzielane w roku 1960 przez jednostki nadrzędne zamawiającego i generalnego wykonawcy. Zezwolenia te nie dotyczą przypadków realizacji obiektów nie posiadających projektów wstępnych.

2. Przez określenie „sukcesywnie dostarczana dokumentacja”, użyte w § 3 ust. 6 pkt 1 zarządzenia, należy rozumieć dostarczane częściowo kompletne projekty i kosztorysy na zakresy robót stanowiące wyodrębnioną całość techniczną i objęte oddzielną częścią kosztorysu (kosztorysem częściowym), np. roboty budowlane, roboty instalacyjne elektryczne, roboty instalacyjne sanitarne itp.

3. Za roboty objęte kosztorysami częściowymi, o których mowa w ust. 2, należy zgodnie z § 3 ust. 5 zarządzenia stosować w jak najszerszym zakresie wynagrodzenie w formie ryczałtu.

§ 3. 1. Podział robót elektrycznych na elementy, podany w przykładach 1, 2, 3, 4, 5, 8 i 22 załącznika nr 5 do zarządzenia, dotyczy kosztorysów opracowanych na podstawie Cennika nr 8 montażu urządzeń i wykonania instalacji elektroenergetycznych — z tym że elementy określone jako „Przewody i przyłącza elektryczne” zastępuje się określeniem „Przewody elektryczne”. W przypadkach kosztorysowania tych robót na podstawie scalonych cenników na roboty elektromontażowe i elektroinstalacyjne należy stosować odpowiednio następujący układ podziału robót elektrycznych na elementy:

- 1) instalacje elektryczne,
- 2) instalacje odgromowe,
- 3) instalacje dźwigowe,
- 4) montaż szynoprzewodów i aparatury elektrycznej.

2. Podział robót elektrycznych na elementy, podany w przykładach od 23 do 32 załącznika nr 5 do zarządzenia, dotyczy robót telekomunikacyjnych.

3. Podziały robót elektrycznych na elementy, o których mowa w ust. 1 i 2, należy stosować w rozliczeniach najpóźniej od dnia 1 lipca 1960 r.

§ 4. Do wielkich i skomplikowanych montażu, o których mowa w § 11 ust. 3 pkt 2 zarządzenia, zalicza się również roboty elektroenergetyczne wykonywane w wielkich obiektach przemysłowych, magazynowych i energetycznych.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa specjalistyczne, występujące w charakterze podwykonawców, obowiązane są przyjmować i sprawdzać projekty i kosztorysy na zakresy robót im podzleconych bez względu na okres, w którym roboty te będą wykonywane, jeżeli zamawiający (inwestor) złożył na te roboty zamówienie i w uzgodnionym terminie dostarczył generalnemu wykonawcy kompletne projekty i kosztorysy na obiekt w celu ustalenia wynagrodzenia w formie ryczałtu umownego, który w takim przypadku stanowi obowiązującą formę wynagrodzenia.

2. Jednostki nadrzędne przedsiębiorstw specjalistycznych, występujących w charakterze podwykonawców, zobowiązane są do kontroli wykonania przepisu ust. 1 przez nadzorowane przez nich przedsiębiorstwa.

§ 6. 1. Termin 1 kwietnia 1960 r. podany w § 2 ust. 2 zarządzenia, dotyczący zasad dokonywania rozliczeń za roboty w obiektach rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1960 r., prowadzonych w roku 1960 — przesuwa się na dzień 1 lipca 1960 r.

2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe opracują bezwzględnie plan stopniowego przystosowywania kosztorysów (tabel elementów) na obiekty rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1960 r. do zasad rozliczeń za zakończone elementy zgodnie z podziałem podanym w załączniku nr 5 do zarządzenia oraz plan stopniowego przechodzenia na te zasady rozliczeń w ten sposób, aby z dniem 1 lipca 1960 r. wszystkie obiekty rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1960 r. były rozliczane według zasad zarządzenia.

3. W przypadkach niedotrzymania terminu przejścia na nowe zasady rozliczeń z dniem 1 lipca 1960 r. w obiektach, o których mowa w ust. 1, dyrektor jednostki nadrzędnej nie przyzna premii dyrektorowi przedsiębiorstwa i tym spośród jego zastępców, którym sprawy rozliczeń podlegają, i poleci dyrektorom przedsiębiorstw wyciągnięcie analogicznych konsekwencji w stosunku do pracowników odpowiedzialnych za rozliczenia — za okres niezastosowania nowych zasad po dniu 1 lipca 1960 r.

§ 7. Wyjątek od zasady sporządzania faktur za zakończone i odebrane elementy, o których mowa w § 11 ust. 3 zarządzenia, odnosi się wyłącznie do robót określonych w § 3 ust. 6 pkt 2 zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński